

צו לפי סעיף 45 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

החלטה 13-21

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד תומר דגני חנית

לבין:

הנקבל

ד"ר מיכאל רומוב

ע"י ב"כ - עו"ד אלכס רסקין

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר מיכל רומוב הינו רופא מורשה ובעל תואר מומחה בפסיכיאטריה (להלן – הנקבל או דר' רומוב). מתוקף תפקידו, משמש הנקבל בין היתר כרופא בוועדות רפואיות מטעם המוסד לביטוח לאומי.

2. ביום 14.4.18 בשעות הבקר, סמוך לכניסה לחניון התת קרקעי ב"גרנד קניון" בחיפה, התעמת הנקבל עם אדם בשם אבי פפרקורן (להלן – המתלונן) בנוגע לנהיגה מסוכנת בכביש (להלן – האירוע). בין השניים הוחלפו מלים קשות, אך העימות לא הגיע לכדי הרמת ידיים. יומיים לאחר האירוע, פנה הנקבל בכתב למחלקה לרישוי כלי ירייה של המשרד לביטחון פנים, מחוז חיפה, והודיע על הצורך בשלילת רישיון נשק והוצאת הנשק מידי המתלונן, עקב מסוכנותו לציבור. בפנייתו הצהיר הנקבל בכזב כי:

"על סמך בדיקה קלינית שביצעתי למר פפרקורן אברהם ב-14.4.16, הנני סבור כי הנ"ל לוקה בהפרעה נפשית... מהווה פוטנציאל גבוה לאלימות כלפי הסובבים, מאיים לפגוע בסובבים בנשק שנמצא ברשותו".

3. במקביל, פנה הנקבל למכון הרפואי לבטיחות בדרכים והצהיר כדלהלן: "לדעתי הנבדק מהווה סכנה לציבור במידה וימשיך לנהוג. עלול לפגוע בזולת, אינו שולט על דחפים, מגלה תוקפנות גלויה כלפי הסובבים".

בעקבות תלונותיו של הנקבל לרשויות השונות, זומן המתלונן לבדיקות רפואיות במכון הרפואי לבטיחות בדרכים וכן נשקלה האפשרות לשלול את נשקו.

4. משהתבקשה תגובתו של המתלונן, הוא הודיע כי האירוע וחילופי הדברים בינו לבין הנקבל בכניסה לחניון אכן התרחשו, אך טען כי לא היה אצל הנקבל במסגרת טיפולית וכי מעולם לא בוצעה בו כל "בדיקה קלינית". בעקבות תגובתו של המתלונן, בוטל זימונו לבדיקה רפואית, ואף הופסק ההליך לגבי הנשק שברשותו.

5. אולם הנקבל לא הרפה, והגיש תלונה במשטרה כנגד המתלונן, אשר בעקבותיה הוא נעצר/עוכב ונגרמה לו עגמת נפש רבה. לטענת המתלונן, הנקבל לא חדל להטרדו, ואף שלח תשעה מכתבי תלונה נגדו לגורמים שונים, לרבות פניות לשר לביטחון פנים, לשר הבריאות ולשר הביטחון. בעקבות רדיפתו הבלתי מתפשרת של הנקבל, הגיש המתלונן נגדו תביעת לשון הרע לבית המשפט, והנקבל חוייב בתשלום פיצויים בסך 110,000 ש"ח למתלונן.

הקובלנה

6. בעקבות התנהלותו של הנקבל, כמפורט לעיל, הוגשה נגדו ביום 10.9.19 קובלנה, על כך שגילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף (1)45 לפקודת הרופאים.

בכתב הקובלנה צויין, בין היתר, כי הנקבל השתמש לרעה במעמדו ובסמכויותיו ככרופא פסיכיאטר על מנת לפגוע במתלונן; קבע אבחנה פסיכיאטרית למתלונן שלא במסגרת טיפול או בדיקה קלינית; בפניותיו לרשויות השונות הציג עצמו ככזב ובמרמה כ"נותן חוות דעת" או כרופא המטפל במתלונן.

דו"ח ועדת המשמעת

7. בעקבות הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת בהרכב: דר' יוסי בר – יו"ר, פרופ' אליעזר קיטאי ועו"ד זמירה גולדנר – חברים. הנקבל כפר בפני הוועדה במעשים שיוחסו לו, ועל כן שמעה הוועדה עדויות וניהלה משפט הוכחות.

8. הנקבל טען כי לא השתמש במעמדו לרעה על מנת לפגוע במתלונן, אלא פעל בהתאם לחובתו, מתוך אזרחות טובה ובהיותו רופא פסיכיאטר. הוא משמש כפוסק בוועדות עררים של המוסד לביטוח לאומי, וכחלק מחובותיו בתפקיד זה, עליו ליידע את הרשויות לגבי אנשים המסכנים את שלום הציבור.

9. הוועדה דחתה את טענותיו של הנקבל וקבעה, כי:

"הדרך בה הציג עצמו הנקבל בפני הרשויות כפסיכיאטר מומחה, כרופא מטפל שערך בדיקה קלינית, כנותן חוות דעת, כמי שערך בדיקה קלינית למר פפקורן, הטעה את הגורמים השונים לחשוב שמדובר באבחון שבוצע במסגרת טיפולית רפואית. רק לאחר פניות המתלונן הבינו כי הוטעו, ובוטלו ההגבלות על רישיון הנהיגה והנשק".

10. לאחר ששקלה את כל הראיות והעדויות, הגיעה הוועדה לכלל מסקנה כי הנקבל השתמש לרעה במעמדו ובסמכויותיו כרופא פסיכיאטר על מנת לפגוע במתלונן, קבע אבחנה פסיכיאטרית למתלונן שלא במסגרת טיפול או בדיקה קלינית, ואף הציג עצמו בפניותיו לרשויות ככזב ובמרמה כנותן חוות דעת או כרופא מטפל. אשר על כן ממליצה הוועדה להרשיע את הנקבל בעבירה של התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף (1)45 לפקודת הרופאים.

11. בבואה להמליץ על אמצעי המשמעת שמן הראוי להטיל על הנקבל, קבעה הוועדה בזו הלשון:

" לא ניתן להתעלם מן הנזק שנגרם למתלונן כתוצאה מפעולות הנקבל. ההשפלה הכרוכה בעיכוב או במעצר, הצורך להוכיח לרשויות כי אינו סובל ממחלת נפש, הצורך להוכיח כי הנקבל אינו הרופא המטפל, התלונות שהגיעו למקום עבודתו", ועוד כיו"ב.

עוד קבעה הוועדה כי: "לא שוכנענו בהפנמה ובוודאי של מצאנו חרטה על המאבקים שניהל מול המתלונן".

12. הוועדה התחשבה לקולה בעברו הנקי של הנקבל, בנסיבותיו האישיות (מוכר כנכה ניידות בשיעור 40% לאחר תאונה שעבר) ובמצבו הכלכלי, שאינו שפיר. לטענת בא כוחו, התליית רישיונו לעסוק ברפואה עלולה לגרום לו לחורבן כלכלי ממנו יתקשה להשתקם.

אשר על כן, ממליצה הוועדה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון לעסוק ברפואה למשך עשרה חדשים.

החלטה

13. סבורני, כי התנהגותו של הנקבל בפרשה זו הייתה רעה וחמורה עד מאד. ראשית, הוא עבר עבירות חמורות בכך שעשה שימוש לרעה בסמכותו ובמעמדו כרופא פסיכיאטר, דיווח דיווחים כוזבים לרשויות, והתחזה כמי שערך בדיקה קלינית לנקבל – דבר שלא היה ולא נברא. בכך ניצל הנקבל את תפקידו ומעמדו לתועלתו האישית, על מנת להכפיש את המתלונן עקב סכסוך שפרץ ביניהם, ולא לשום מטרה לגטימית כלשהי.

בכך חטא הנקבל בשמירת סטנדרטים רפואיים מקובלים, ונהג באופן שאינו הולם התנהגות רופא מורשה, בכלל ורופא פסיכיאטר, בפרט.

14. הנקבל הוסיף חטא על פשע - כאשר מחלוקת של מה בכך במהלך נהיגה, הפכה מבחינתו ל"מלחמת עולם", במהלכה הוא בחר להטריד את המתלונן, שוב ושוב, ואף גרם למעצרו/עיכובו ע"י המשטרה. הנקבל אף לא היסס לשגר מכתבי תלונה כנגד המתלונן והלכה למעשה, רדף אחריו באופן אובססיבי וניהל נגדו מלחמת חורמה. בסופו של דבר, נאלץ המתלונן להגיש נגדו לבית המשפט תביעת לשון הרע, בה הוא זכה.

הוועדה הנכבדה קבעה בחוות דעתה, כי לא שוכנעה שהנקבל הפנים את התנהגותו הנלווה, וממילא אף לא הביע חרטה על המאבקים שניהל מול המתלונן. למקרא פרוטוקול הדיון, ובעיקר עדותו של הנקבל, אין ספק שהצדק עם קביעת הוועדה.

15. הנני סבור כי הוועדה שקלה כדבעי את חומר הראיות שהיה בפניה, עת מצאה להרשיע את הנקבל במיוחס לו בכתב הקובלנה, והנני סומך את שתי ידיי על קביעותיה והמלצתה להרשיע את הנקבל.

אמצעי המשמעת עליו ממליצה הוועדה – עשרה חדשי התליית רישיון – נראה לי נוטה לקולה, בנסיבות התנהגותו החמורה של הנקבל, כמפורט לעיל, שעליה גם לא הביע כל חרטה. עם זאת, בהתחשב במכלול נסיבות המקרה, כפי שפירטה הוועדה, הנני נכון לאמץ את המלצתה ומטיל על הנקבל התליית רישיון למשך עשרה (10) חדשים, שתחילתם ביום 1.12.21.

16. נוכח התנהלותו החמורה, הבלתי נשלטת והקלוקלת של הנקבל – הן בהתנהלותו כרופא פסיכיאטר המוסר מידע כוזב ורושם אבחנה פסיכיאטרית מפוקפקת, והן ברדיפתו האובססיבית את המתלונן – הנני ממליץ בפני מנכ"ל המוסד לביטוח לאומי לשקול המשך העסקתו של הנקבל כפוסק בוועדות העררים של המוסד.

כמו כן הנני מוצא לנכון להביא החלטה זו לידיעתו של יו"ר איגוד הפסיכיאטריה בישראל.

ניתנה היום, 24.10.21, יח חשון תשפ"ב.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)